

Luku 10

1914 ja "Tämä sukupolvi"

"Sillä lepovuode on liian lyhyt ojentautumiseen ja kudottu peite on liian kaita kääriytymiseen." – Jesaja 28:20, Uuden maailman käännös 1995.

Yli kolmen vuosikymmenen ajan vuosi 1914 oli järjestön aikaprofetioiden *päätepiste*. Nyt, yli kahdeksan vuosikymmenen ajan, se onkin ollut *alkupiste* aikaprofetialle, joka muodostaa pääasiallisen kannustuksen 'kiireellisyyteen' Jehovan todistajien toiminnassa.

Varmaankaan mikään muu uskonto ei ole niin riippuvainen yhdestä ainoasta ajankohdasta, tai olisi rakentanut niin paljon sellaisen varaan. Todistajien järjestö väittää olevansa ainoa Jumalan ja Kristuksen edustaja maan päällä. Tämä väite on erottamattomasti kytketty vuoden 1914 ajankohtaan, jolloin Kristus aloitti heidän mukaansa "näkymättömän läsnäolonsa" taivaassa valtaan asetettuna hallitsijana ja sen jälkeen tarkasti maan päällä olevat uskonnolliset järjestöt. Hän valitsi näistä sen ryhmän, joka toimi Vartiotorni-seuran yhteydessä ja asetti heidät edustamaan itseään koko ihmiskunnalle. Samalla hän nimitti tämän ryhmän "uskollinen ja ymmärtäväinen orja" -luokaksi vastaamaan Hänen maanpäällisestä omaisuudestaan. Jehovan todistajien hallintoelin perustaa oman auktoriteettinsa tähän väitteeseen vedoten edustavansa tämän "orjaluokan" hallinnollista osaa. Jos vuoden 1914 merkitys osoittautuisi olevan ilman pohjaa, samoin kävisi myös hallintoelimen auktoriteettiasemalle.

1940-luvulta lähtien Vartiotorni-seuran kirjoitukset ovat tulkinneet Jeesuksen Kristuksen sanojen "Totisesti minä sanon teille, että tämä sukupolvi ei missään tapauksessa katoa, ennen kuin kaikki nämä tapahtuvat"¹ toteutumisen alkaneen vuonna 1914. "Vuoden 1914 sukupolvi" käsitettiin ajaksi, jonka kuluessa viimeiset "lopun ajan ennustukset" kävisivät toteen ja luvattu uusi järjestys alkaisi.

Todisteiden mukaan riippuvuus tästä aikalaskelmasta on vaivannut hallintoelintä merkittävässä määrin. Lopun aika on osoittautunut toistuvasti nolostuttavan lyhyeksi kattaakseen kaikki ennustetut tapahtumat. Jokainen ohi kulunut vuosi on vain korostanut lisää tätä kiusallisuuden tunnetta.

¹ Matteus 24:34, UM

1940-luvulla ajateltiin, että sukupolvi kestäisi noin 30-40 vuotta. Tästä seurasi hellittämättömän lopun ajan lyhyden korostaminen, etenkin koska joitain raamatunkohtia voitiin siteerata tämän uskomuksen tueksi (esimerkiksi 4. Moos. 32:13).

1950-luvun saavuttua tämän määritelmän mukainen aikamäärä meni kuitenkin umpeen. Tarvittiin pikaisesti jotain "venytystä" ja niinpä *Vartiotornissa*² 1. marraskuuta 1952 sivuilla 334 määritelmää muutettiin. Ensimmäistä kertaa "sukupolven" aikamäärä määriteltiin kestäväksi kokonainen ihmisen elinikä - ei vain kolmeakymmentä tai neljäkymmentä vuotta - vaan seitsemänkymmentä, kahdeksänkymmentä tai jopa useampia vuosia.

Jonkin aikaa vaikutti siltä, että tämä aikamäärä olisi riittävä, jotta kaikki ennustetut tapahtumat voisivat rauhassa toteutua. Vuosien kuluessa "vuoden 1914 sukupolven" määritelmää jouduttiin kuitenkin korjaamaan toistuvasti. Pane merkille seuraavat alleviivatut lausunnot *Herätkää!*-lehdestä³ vuodelta 1969.

"Jeesus puhui ilmeisesti niistä, jotka olivat kyllin vanhoja voidakseen ymmärtää, mitä tapahtui "viimeisten päivien" alkaessa. Jeesus sanoi, että jotkut niistä ihmisistä, jotka elivät "viimeisten päivien" merkin ilmaantuessa, olisivat yhä elossa silloin, kun Jumala lopettaa tämän järjestelmän.

Vaikka otaksuisimme, että 15-vuotiaat nuorukaiset olisivat kyllin järkeviä ymmärtääkseen vuoden 1914 tapahtuman merkityksen, niin nuorimmatkin "tästä sukupolvesta" olisivat tämän mukaan lähes 70-vuotiaita tällä hetkellä. Suurin osa Jeesuksen tarkoittamasta sukupolvesta on näin ollen kuollut pois. Jäljelle jääneet alkavat olla varsin iäkkäitä. Mutta muista Jeesuksen sanoneen, että tämän pahan maailman loppu tulee ennen kuin tuo sukupolvi kuolee. Pelkästään tämän perusteella voimme tietää, että ennustettuun loppuun ei voi olla monta vuotta jäljellä."

² *Watchtower* 10/1 1952, s. 542, 543

³ *Herätkää!* 8.1.1969, s. 13,14; *Awake!* 10/8 1968, s. 13,14

Kun *Herätäkää!*-lehti 8. joulukuuta 1968 käsitteli vuotta 1975 yli neljännesvuosisata sitten, painotus oli siinä, *kuinka pian* vuoden 1914 sukupolvi vähenee loppuun ja siinä *kuinka vähän aikaa* tuon sukupolven elinkaaresta on jäljellä. Jos joku Jehovan todistajista tuolloin olisi esittänyt, että tilanne voisi jatkua sellaisenaan vielä kaksi, kolmekymmentä vuotta, tätä olisi pidetty huonon asenteen ilmaisuksi, merkinä vahvan uskon puutteesta.

Kun vuosi 1975 oli ohitettu, painotus muuttui. Nyt nähtiin vaivaa sen osoittamiseksi, että vuoden 1914 sukupolven elinkaari ei olisi niin niukka, kuin oltiin ajateltu, vaan se voisi venyä vielä varsin pitkäksi.

Kun Vartiotorni oli aikaisemmin kirjoittanut niistä, jotka "olisivat *kyllin järkeviä ymmärtääkseen* vuoden 1914 tapahtuman merkityksen", niin helmikuun 15. päivän 1979 *Vartiotornissa*⁴ rajaksi asetettiin se, että "kykeni *panemaan merkille*" tuona vuonna alkaneet tapahtumat. Tämä alensi luonnollisesti niiden vähimmäisikä, jotka muodostivat "tämän sukupolven."

Tätä suuntausta jatkoi pari vuotta myöhemmin tammikuun 15. 1981 *Vartiotorni*⁵, missä lainattiin *U.S. News & World Report* -lehden artikkelia, joka antoi ymmärtää, että kymmenen vuoden ikä olisi ajankohta, jolloin tapahtumat alkaisivat jättää pysyvän jäljen henkilön muistiin. Artikkelin jatkoi kirjoittaen, että jos se on totta, "silloin on tänä päivänä jäljellä enemmän kuin 13 miljoonaa amerikkalaista, joilla on muistoja Ensimmäisestä maailmansodasta."

'Muistot' tekevät mahdolliseksi nuoremman iän, kuin mitä 'ymmärtäminen' (jonka sanottiin soveltuneen "15-vuotiaisiin nuorukaisiin" aiemmin lainatussa vuoden 1969 *Herätäkää!*-lehdessä). Jos ollaan tarkkoja, niin Ensimmäinen maailmansota jatkui vuoteen 1918 ja amerikkalaiset tulivat mukaan siihen vasta vuonna 1917. Niinpä lainatun uutislehden ehdottama kymmenen vuoden ikä ei välttämättä sovellu vuoteen 1914.

Erilaiset tavat mitata asioita voivat tuottaa muutaman vuoden lisää sinne tai tänne, mutta tosiasia on, että vuoden 1914 sukupolvi kutistuu kiihtyvällä vauhdilla, sillä kuolleisuus on aina suurinta vanhimmilla ikäluokilla. Hallintoelin oli tästä tietoinen, sillä asia tuli puheeksi useissa keskusteluissa.

Eräistä aikaisemmista tapahtumista johtuen tämä asia nousi esiin hallintoelimen istunnossa 7. kesäkuuta 1978. Hallintoelimen jäsen Albert Schroeder oli jakanut muille jäsenille kopion Yhdysvaltain väestötieteellisestä selonteosta. Tiedot osoittivat, että vuonna 1914 teini-ikäisestä väestöstä vähemmän kuin yksi prosentti oli enää elossa vuonna 1978. Mutta enemmän huomiota kiinnittivät Schroederin lausunnot, joita hän oli antanut vieraillessaan tietyissä Euroopan maissa.

Brooklyniin oli kulkeutunut raportteja vihjailusta, joiden mukaan Jeesuksen käyttämä ilmaisu "tämä sukupolvi", kuten se on kirjattu muistiin Matteuksen 24. lukuun, jakeeseen 34, soveltuisi "voideltujen" sukupolven ja että niin kauan kuin joku näistä

⁴ *Watchtower* 10/1 1978

⁵ *Watchtower* 10/15 1980

yhä eläisi, "sukupolvi" ei olisi kadonnut. Tämä oli tietysti vastoin järjestön opetusta eikä siihen ollut hallintoelimen valtuutusta.

Kun asia oli tuotu esiin Schroederin paluun jälkeen, hänen ehdottamansa tulkinta torjuttiin ja äänestettiin, että tulevassa *Vartiotornissa* julkistettaisiin "Lukijoiden kysymyksiä", jossa vahvistettaisiin voimassa oleva opetus "tästä sukupolvesta"⁶. On mielenkiintoista, että hallintoelimen jäsen Schroederille ei annettu minkäänlaista nuhtelua tai moitetta hänen edistettyään luvatonta ja ristiriitaista näkemystä Euroopassa ollessaan.

Asia tuli uudelleen esiin maaliskuun 6. ja marraskuun 14. päivän 1979 istunnoissa. Koska asiaan kiinnitettiin huomiota, tein valokopiot ruotsalaisen vanhimman lähettämän aineiston ensimmäisistä 20 sivusta, joissa tarkasteltiin yksityiskohtaisesti ajanlaskuun liittyviä spekulatioita ja joissa paljastettiin 2520 vuoden laskemisen ja vuoden 1914 määrääjän tosiasiallinen lähde. Kukin hallintoelimen jäsen sai kopion. Lukuun ottamatta sattumanvaraista huomautusta he eivät nähneet tarpeelliseksi käsitellä aineistoa.

Lyman Swingle tunsu kirjoitusosaston johtajan asemassa aineiston jo ennalta. Hän ohjasi hallintoelimen huomion joihinkin dogmaattisiin, itsepintaisiin lausuntoihin, joita oli julkaistu vuoden 1922 *Vartiotornissa*, lukien otteita niistä ääneen kaikille jäsenille. Hän sanoi olleensa liian nuori vuonna 1914 (vain noin neljän ikäinen) muistaakseen siitä paljoa, mutta hän muisti kodissaan käytyt keskustelut koskien vuotta 1925.⁷ Hän myös tiesi mitä tapahtui vuonna 1975. Hän sanoi, että ei haluaisi henkilökohtaisesti tulla harhaanjohtetuksi jonkun toisen ajankohdan suhteen.

Istunnon kuluessa kiinnitin huomiota siihen, että Seuran vuoden 607 eaa. aloitusajankohdalla ei ollut mitään historiallista pohjaa. Mitä tulee vuoteen 1914 ja silloin eläneeseen sukupolveen, oli kysymykseni heille: Jos järjestön perinteinen opetus on voimassa, kuinka me voimme soveltaa Jeesuksen *täydentävät* sanat vuonna 1914 eläviin ihmisiin? Hän sanoi: "Samoin myös te, kun näette kaikki nämä, tietäkää, että hän on lähellä, ovilla," ja "Mutta kun nämä alkavat tapahtua, nouskaa pystyyn ja nostakaa pääanne, koska teidän vapautuksenne on lähestymässä." Julkaisut totesivat säännöllisesti, että nuo sanat alkoivat soveltua vuodesta 1914 lähtien niihin kristittyihin, jotka elivät vuonna 1914. Mutta jos näin olisi, *keihin* heidän keskuudessaan tämä soveltuisi? Niihinkö, jotka olivat tuolloin 50-vuotiaita? Mutta sellaiset olisivat, jos vielä eläisivät (tämä laskettuna keskustelun aikana vuonna 1979), 115-vuotiaita. Entä tuolloin nelikymppisiin? He olisivat 105. Jopa 30-vuotiaat olisivat 95 ja ne, jotka olivat juuri teini-iän ylittäneitä, olisivat jo 85-vuotiaita vuonna 1979. (Hekin olisivat satavuotiaita, jos eläisivät vielä.)

⁶ Katso *Vartiotorni* 15. helmikuuta 1979 (*Watchtower* 10/1 1978)

⁷ Silloisista hallintoelimen jäsenistä vain Fred Franz oli teini-iän ylittänyt vuonna 1914, hän oli tuolloin 21-vuotias. George Gangas oli 18, John Booth 12, Karl Klein ja Carey Barber olivat 9, Lyman Swingle 4, Albert Schroeder 3, Jack Barr 1. Lloyd Barry, Dan Sydlick, Milton Henschel ja Ted Jaracz syntyivät vasta vuoden 1914 jälkeen.

Jos silloin nuo herättävät sanat 'nouskaa pystyyn ja nostakaa päänne, koska teidän vapautuksenne on lähestymässä, se on ovilla' tosiaan soveltuisivat ihmisiin vuonna 1914 ja tarkoittaisivat sitä, että heillä olisi toive nähdä loppu, tulisi kohtuudella olettaa, että sanoja olisi lievennetty esimerkiksi seuraavalla lisäyksellä: "Aivan, voitte nähdä sen, sillä edellytyksellä, että olette nyt varsin nuoria, ja elätte erittäin vanhaksi." Konkreettisenä esimerkkinä kohdistin huomion isääni, joka syntyi vuonna 1891 ja oli nuori mies, vain 23-vuotias vuonna 1914. Hän ei elänyt ainoastaan seitsemänkymmentä- tai kahdeksankymmentävuotiaaksi vaan saavutti peräti 86 vuoden iän. Hän oli tuolloin ollut kaksi vuotta kuolleena ja kuoli näkemättä ennustettuja tapahtumia.

Esitin hallintoelimelle kysymyksen, kuinka mielekkäitä Matteuksen 24. lukuun jakeisiin 33 ja 34 muistiinmerkityt Jeesuksen sanat olivat vuonna 1914, jos vain ne, jotka olisivat olleet tuolloin teini-ikäisiä tai tätä nuorempia lapsia, voisivat toivoa näkevänsä niiden täyttymyksen? Tähän ei annettu vastausta.

Muutamat hallintoelimen jäsenet ilmaisivat kuitenkin kannatuksensa järjestön voimassa olevalle opetukselle "tästä sukupolvesta" ja vuodesta 1914. Lloyd Barry ilmaisi olevansa henkilökohtaisesti tyrmistynyt siitä, että tätä opetusta kohtaan oli epäilyksiä hallintoelimen keskuudessa. Viitaten Lyman Swinglen lukemiin lausuntoihin Vartio-torneista vuodelta 1922, hän sanoi, ettei hän nähnyt mitään huolestuttavaan niissä, sillä ne olivat "nykyinen totuus" sen ajan veljille.⁸ Mitä taas tuli vuoden 1914 sukupolven vanhuuteen, hän osoitti, että joissain osissa Neuvostoliittoa on alueita, joissa ihmiset elävät 130 vuoden ikään. Hän kehotti, että veljille esitettäisiin yhtenäinen kanta, jotta he voisivat säilyttää kiireellisyyden tuntunsa. Muut esittivät samansuuntaisia näkemyksiä.

Niin kuin puheenjohtaja myöhemmin myönsi, kommenttini kärki oli siinä, että meidän pitäisi muistaa, että se, jota nyt opetamme "nykyisenä totuutena" saattaa aikanaan olla "entinen totuus" ja että se "nykyinen totuus", joka korvaa sellaisen "entisen totuuden" saattaa itsekin korvautua jonain päivänä "tulevaisuuden totuudella". Koin sanan "totuus" käyttämisen tällä tavalla yksinkertaisesti merkityksettömäksi.

Muutamat hallintoelimen jäsenet esittivät kysymyksen, että jos nykyinen selitys ei ollut oikea, niin mikä sitten oli Jeesuksen sanojen selitys? Koska kysymys tuntui olevan kohdistettu minulle, vastasin että minulla on sellainen tunne, että selityksen tulisi olla tasapainossa Raamatun ja tosiasioiden kanssa ja että sen tulisi perustua tarkkaan tutkimukseen ja arviointiin, eikä mihinkään hetken mielijohteeseen. Sanoin, että arvelin sellaisia veljiä olevat käytettävissä, jotka kykenevät tekemään selvitystyön, mutta he tarvitsevat siihen hallintoelimen valtuutuksen. Kiinnostaako hallintoelintä tällaisen selvityksen teko? Mitään vastausta ei tullut, ja kysymys raukesi.

⁸ Ilmaisu "nykyinen totuus" ("present truth") oli suosittu Russellin ja Rutherfordin aikaan ja perustui 2. Pietarin kirjeen 1:12:n virheelliseen käännökseen. Uuden maailman käännöksessä on tältä kohdin tarkempi ilmaus: "siinä totuudessa, joka teissä nyt on."

Keskustelun lopussa hallintoelimen jäsenet, muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta, ilmaisivat, että vuotta 1914 ja "tätä sukupolvea" siihen sidottuna tulisi painottaa edelleen. Kirjoituskomitean koordinaattori Lyman Swingle kommentoi: "Selvä, jos te sitä tahdotte. Mutta ainakin tiedätte, että mitä tulee vuoteen 1914, Jehovan todistajat saivat koko ajatuksen - alusta loppuun - adventisteilta (Second Adventists)."

Minulle ehkä kaikkein levottomuutta herättävin seikka tässä oli sen tietäminen, että vaikka järjestö kohotti veljiä säilyttämään järkkymättömän luottamuksen tähän tulkintaan, oli järjestössä jopa vastuuasemissa henkilöitä, jotka ilmaisivat itse, ettei heillä ollut täyttä uskoa vuoteen 1914 sidottuihin ennusteisiin.

Huomattavana esimerkkinä oli tapaus 19. helmikuuta 1975, kun hallintoelimen istunnossa kuunneltiin Fred Franzin nauhoitettua puhetta vuodesta 1975. Tilaisuudessa käytiin keskustelua aikaprofetioiden epävarmuudesta. Nathan Knorr, silloinen presidentti puhui kuuluvasti sanoen:

"On tiettyjä asioita, joiden tiedän olevan varmoja - tiedän, että Jehova on Jumala, Jeesus Kristus on Hänen Poikansa, ja että hän antoi elämänsä meille lunnaksi ja että on olemassa ylösousemus. Muista asioista en olekaan enää niin varma. 1914 - en tiedä. Olemme puhuneet pitkään vuodesta 1914. Voimme olla oikeassa ja toivon, että olemme."⁸

Tässä istunnossa käsiteltiin ajankohtaa 1975, joten oli yllättävää, että paljon perustavampaa laatua oleva ajankohta 1914 tuli keskusteluun tällaisessa asiayhteydessä. Kuten sanottu, presidentti Knorrin puhumat sanat lausuttiin hallintoelimen istunnossa, eikä yksityisissä keskusteluissa.

Ennen vuodesta 1914 käytyä perusteellista keskustelua (14.11.1979) oli hallintoelimen kirjoituskomitea omassa istunnossaan keskustellut, oliko suositeltavaa jatkaa vuoden 1914 painottamista.⁹ Komitean keskustelussa ehdotettiin, että voisimme ainakin lakata "tuputtamasta" vuotta 1914. Muistini mukaan Karl Klein huomautti meitä tavasta, jota joskus käytetään, jossa tiettyä opetusta ei yksinkertaisesti mainita enää jonkin aikaa, jolloin mahdollinen muutos tuossa opetuksessa ei herätä niin suurta huomiota.

Huomattavaa on, että kirjoituskomitea äänesti yksimielisesti tämän menettelytavan soveltamisesta vuoteen 1914 liittyviin lausuntoihin seurauksen julkaisuissa.. Tämä kanta jäi kuitenkin lyhytikäiseksi, koska hallintoelimen täysistunnossa 14.11.1979 enemmistö kannatti vuoden 1914 painottamista edelleen niin kuin ennenkin.

Se, että kysymys tästä opetuksesta ei ollut rajoittunut Brooklyniin, valkeni minulle erään tapauksen johdosta, joka sattui matkallani Länsi-Afrikkaan syksyllä 1979. Olin

⁸ Tämä ei näytä olleen vain presidentti Knorrin sen hetkinen ajatus, koska sen esitti lähes samoin sanoin George Couch, eräs hänen läheisistä työtovereistaan. Tuntien molemmat, näyttää todennäköisemmältä, että Couch sai ajatuksen Knorrilta eikä päinvastoin.

⁹ Kirjoituskomitea koostui tuolloin seuraavista jäsenistä: Lloyd Barry, Fred Franz, Raymond Franz, Karl Klein ja Lyman Swingle.

Nigeriassa kahden haaratoimistokomitean veljen ja pitkäaikaisen lähetystyöntekijän kanssa katsomassa Seuran hankkimaa maa-aluetta, jolle rakennettaisiin haaratoimisto. Paluumatkalla kysyin koska he odottivat kykenevänsä muuttamaan uudelle paikalle. He vastasivat, että tontin raivaus, rakennussuunnitelmien hyväksyminen ja tarvittavien lupien hankkiminen ja sitten itse rakentaminen kestäisi niin kauan, että muutto olisi ajankohtaista kenties vuonna 1983.

Tämän takia kysyin, "Kysyvätkö paikalliset veljet koskaan vuodesta 1914 kuluneen ajan pituudesta?" Seurasi hetken hiljaisuus, jonka jälkeen haaratoimistokomitean koordinaattori sanoi: "Ei, nigerialaiset veljet esittävät harvoin tuon kaltaisia kysymyksiä - mutta ME esitämme." Miltei välittömästi pitkäaikainen lähetystyöntekijä sanoi: "Veli Franz, voisiko olla niin, että Jeesuksen viittaus "tähän sukupolveen" soveltuisi vain niihin henkilöihin, jotka näkivät Jerusalemin tuhon? Jos näin olisi, silloin kaikki osat näyttäisivät sopivan paikalleen."

On täysin ilmeistä etteivät kaikki osat sopineet paikalleen hänen mielessään, niin kuin ne voimassa olevassa opetuksessa olivat. Vastaukseni oli, että sellainen tulkinta on eräs mahdollisuus, mutta juuri mitään muuta ei voisi asian puolesta sanoa. Toistin tämän keskustelun hallintoelimelle paluuni jälkeen, koska se antoi minulle todisteita siitä, että eri veljillä ympäri maailmaa, myös arvostetuilla vastuuveljillä oli kysymyksiä tämän opetuksen suhteen. Nigerialaisten antamat kommentit ja *tapa*, jolla he ne esittivät, osoittivat selvästi, että he olivat omassa keskuudessaan pohtineet asiaa ennen vierailuani.

Pian Afrikasta paluuni jälkeen, hallintoelimen istunnossa 17.2.1980, ilmaisi Lloyd Barry jälleen tunteensa vuotta 1914 ja "tätä sukupolvea" koskevan opetuksen tärkeydestä. Lyman Swingle sanoi että "Lukijoiden kysymyksiä", jonka materiaali oli julkaistu 1978 ei ollut selvittänyt asiaa veljien mielissä. Albert Schroeder raportoi, että Gilead koulussa ja haaratoimistokomiteoiden seminaareissa veljet ovat nostaneet esiin sen tosiasian, että vuotta 1984 pidettiin nyt mahdollisena uutena määräaikana, tuleehan vuonna 1984 kuluneeksi 70 vuotta vuodesta 1914 (lukua 70 pidettiin ilmeisestikin jotenkin erityisen merkittävänä). Hallintoelin päätti keskustella aiheesta enemmän seuraavassa istunnossaan.¹⁰

Puheenjohtajan komitea, johon kuuluivat jäseninä Albert Schroeder (puheenjohtaja), Karl Klein ja Grant Suiter, esitti nyt mitä epätavallisimman asiakirjan. He toimittivat kopion siitä jokaiselle hallintoelimen jäsenelle. Lyhyesti sanottuna nämä miehet ehdottivat, että mieluummin kuin vuonna 1914 eläviin ihmisiin, opetus "tästä sukupolvesta" soveltuisi alkaen vuodesta 1957, neljäkymmentäkolme vuotta myöhemmin!

Tässä on materiaali sellaisena, kuin sen meille esittivät nuo kolme hallintoelimen jäsentä:

¹⁰ Toisinaan esitetyistä väitteistä poiketen hallintoelin ei itse pitänyt vuotta 1984 erityismerkityksellisenä ja muistini mukaan tämä oli ainoa tapaus jolloin tämä vuosi mainittiin, ja silloinkin vain liittyneenä liikkeellä olleisiin huhuihin.

Hallintoelimen jäsenille - - Esityslistalle keskiviikoksi 5.3.1980

Kysymys: Mikä on "tämä sukupolvi (genea')?" (Mt. 24:34; Mr. 13:30; Luukas 21:32)

TDNT (useat Raamatunselitykset) sanoo: genea' "pääasiassa tarkoittaa aikalaisia." Vol. 1. s. 663

Miltei kaikki sanovat, että genea' eroaa sanasta genos; genos merkitsee jälkeläisiä, kansaa, rotua. Kts. TDNT Vol. 1 s. 685 (genos kohdassa 1. piet. 2:9)

Vastaus voi liittyä kysymykseen, joka on Mt. 24:33. Mitä tarkoitetaan sanomalla: "kun näette kaikki nämä"?

Lange's Commentary (Vol. 8) ehdottaa, että "nämä kaikki" ei viittaa vuoteen 70 ya. eikä parousiaan 1914 vaan jakeisiin 29, 30 taivaallisiin ilmiöihin, joiden me näemme nyt alkavan avaruusaikana vuodesta 1957 eteenpäin. Tässä tapauksessa kyseessä olisi se aikalaiden sukupolvi, joka elää vuodesta 1957 lähtien.

Kolme jaksoa

Lange's Commentary jakaa matteuksen 24. luvun "kolmeen jaksoon."
Hänen 1. jaksensa - - Matt. 24:1 - 14,
2. jaksensa - - Matt. 24:15 - 28,
3. jaksensa - - Matt 24:29 - 44 (synteleia tai johtopäätös) (Kts. Vol. 8 s. 421, 424, 427)
Perustuu Matt. 24:3 kysymyksen kolmiosaisuuteen.

Vartiotori ja Jumalan tuhatvuotinen valtakunta (ka) ovat myös jakaneet Matteuksen 24 niin sanotusti kolmeen osaan

- (1) Matt. 24:3 - 22 sisältää rinnakkaistäyttymiset 1. vuosisadalla ja nykyään vuodesta 1914. (Kts w 75 p. 273, ka p. 205)
- (2) Matt. 24:23 - 28 ajanjakso Kristuksen parousiaan 1914. (Kts. w 75 p. 275)
- (3) Matt. 24:29 - 44 "taivaallisilla ilmiöillä" on kirjaimellinen sovellutus alkaen avaruusajan alusta vuodesta 1957 eteenpäin ja se sisältää Kristuksen erhomenon (tulemisen teloittajana "suuren ahdistuksen" alkaessa.)
(Kts. w 75 p 276 kpl. 18; ka pp 323 - 328)

"Kaikki nämä" täytyy johtaa takaisin tekstiyhteyteen, jossa siitä katsoen lähimmät osat kokonaismerkistä mainitaan, nimittäin jakeiden 29 ja 30 taivaallisiin ilmiöihin.*

Jos tämä pitää paikkansa:

Silloin "tämä sukupolvi" viittaisi nykyisen ihmiskunnan aikalaisiin, jotka elävät ymmärryskykyisinä vuodesta 1957 eteenpäin.

* Ajatuksen vahvistaa C. T. Russell teoksessaan Berean Commentary s. 217: "Genea , ihmiset, jotka elävät aikalaisina ja todistavat juuri mainitut merkit." Vol 4. s. 604.

Puheenjohtajan komitea, 3/3/80

Vuonna 1957 laukaistiin ensimmäinen satelliitti, venäläinen Sputnik, maapallon ilmakehän ulkopuolelle avaruuteen. Ilmeisesti puheenjohtajan komitea oli sitä mieltä, että tapahtuma voitaisiin hyväksyä merkitsemään näiden Jeesuksen sanojen täyttymystä:

"...aurinko pimenee, eikä kuu anna valoaan, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaiden voimat järkkyvät."¹¹

Perustuen tähän sovellutukseen, heidän johtopäätöksensä olisi, kuten he asian ilmaisivat:

"Silloin "tämä sukupolvi" viittaisi nykyisen ihmiskunnan aikalaisiin, jotka elävät ymmärryskykyisinä vuodesta 1957 eteenpäin."

Nämä kolme miestä eivät ehdottaneet, että vuodesta 1914 luovuttaisiin kokonaan. Se säilyisi "pakanain aikojen loppuna". Mutta "tämä sukupolvi" alkaisi nyt soveltumaan vuodesta 1957.

Pitäen mielessä vuoden 1914 sukupolven lukumäärän nopean hupenemisen, tämän uuden fraasin sovellutus voisi epäilemättä osoittautua vieläkin hyödyllisemmäksi kuin jotkut oletettavasti 130-vuotiaiksi elävät ihmiset tietyllä alueella entisessä Neuvostoliitossa. Verrattuna vuoteen 1914 antaisi aloitusajankohta 1957 *ylimääräiset 43 vuotta* ajanjaksoon, jolloin "tämän sukupolven" näkemät tapahtumat tulisivat täyttymään.

Hallintoelimen toimintatavat edellyttävät, että komitean ehdotuksen täytyy olla yksimielinen, jotta komitea voisi suositella asiaa hallintoelimen täysistunnossa (muutoin eriävä näkökanta tulisi esitellä hallintoelimelle, jotta päästäisiin ratkaisuun). Tämän uudenlaisen ajatuksen vuoden 1957 suhteen esittämisellä täytyi siis olla kaikkien kolmen puheenjohtajan komitean jäsenen yksimielinen kannatus.

Olen taipuvainen ajattelemaan, että jos tästä esittelemisestä kysyttäisiin nyt, vastaus olisi, "No, se nyt vaan oli sellainen ehdotus." Mahdollisesti, mutta se oli vakavasti tehty ehdotus. Ja koska Albert Schroeder, Karl Klein ja Grant Suiter toivat sellaisen ehdotuksen hallintoelimeen, *täytyi heidän olla omassa mielessään halukkaita näkemään ehdottamansa muutoksen toteutuvan*. Jos heidän uskonsa ja luottamuksensa seurauksena pitkäaikaiseen opetukseen "tästä sukupolvesta" (soveltuen vuodesta 1914 alkaen) olisi ollut tosiaankin vahva, luja, yksiselitteinen, he eivät missään tapauksessa olisi esittäneet tällaista uutta näkemystä.

Hallintoelin ei hyväksynyt näiden jäsenten ehdottamaa muutosta. Annetut kommentit osoittivat monien pitävän ehdotusta mielikuvituksellisena ja erikoisena. On kuitenkin tosiasia, että hallintoelimen jäsenet Schroeder, Klein ja Suiter tekivät ehdotuksensa vakavana esityksenä, samalla paljastaen heidän oman vakuuttuneisuuden puutteensa voimassa olevan opetuksen luotettavuuteen.

Näistä vuotta 1914 ja "1914 sukupolvea" koskevista mielipide-eroista huolimatta tämä "profeetan kaltainen" järjestö jatkoi mielestään Raamattuun perustuvina totuuksina rohkeiden, myönteisten, ja voimakkaiden lausuntojen julkaisemista liittyen vuoteen 1914 ja "tähän sukupolveen" ja kaikkia Jehovan todistajia kehoitettiin antamaan täysi luottamuksensa tälle opetukselle ja viemään sanomaa siitä muille ihmisille ympäri maailman. Ilmeisenä pyrkimyksenä vähentää huolta vuoden 1914 sukupolven vähenemisestä sama *Vartiotorni* (15. tammikuuta 1980, s.31), joka sanoi

¹¹ Matteus 24:29 (UM).

että sukupolven kuulumisen ikärajaa voitiin laskea kymmenvuotiaisiin, kirjoitti lisäksi:

"Ja jos tämän maailman paha asiainjärjestelmä kestäisi vuosisadan vaihteeseenkin, mikä on hyvin epätodennäköistä, kun otetaan huomioon maailman suuntaukset ja Raamatun profetian täyttymys, niin ensimmäisen maailmansodan aikaiseen sukupolven kuuluvia olisi vielä jäljellä.¹²

Tämä kirjoitettiin vuonna 1980. Kaksikymmentä vuotta myöhemmin, vuosisadan vaihteessa, vuoden 1914 kymmenvuotiaat olisivat 96-vuotiaita. Silti heitä voisi olla vielä muutama jäljellä ja ilmeisesti tätä pidettiin täysin riittävänä, jotta Jeesuksen sanat voisivat täytyä - tämä riippuu tietysti siitä, että hyväksytään Jeesuksen osoittaneen sanansa nimenomaan kymmenvuotiaille lapsille. Tämä esimerkki kuvailee hyvin sitä, mihin äärimmäisyyksiin järjestö oli valmis menemään ylläpitääkseen määritelmää "vuoden 1914 sukupolvesta".

Lisävuosien kuluessa sanamuoto "kymmenen vuotiaista" jäi unholaan ja sen sijaan viitattiin yksinkertaisesti "niihin, jotka olivat elossa 1914". Tämä antoi mahdollisuuden lukea jopa vastasyntyneet lapset "1914:n sukupolven". 1990-luvun saavuttua ja kolmannen vuosituhaten alun lähetessä tästäkin "näkömyksen korjauksesta" oli vain hetkellistä helpotusta. Vuonna 1914 syntyneet lapset lähenisivät jo 90-vuoden ikää vuosisadan loppuun mennessä.

Yhden asian saatan sanoa varmuudella. Koin henkilökohtaisesti hallintoelimessä käytetyn järjestyksen olleen aivan uskomatonta. Pidin traagisena sitä, että aikaprofetiaa, jota julistettiin maailmalle varmana ja johon ihmisten tulisi ja *pitäisi* luottavaisesti nojautua, jolle heidän tulisi rakentaa toivonsa, jonka varaan muodostaa elämänsuunnitelmansa, olikin opetus, jonka oikeellisuudesta ei esiintynyt yksimielistä, aitoa vakuuttuneisuutta edes tämän elimen keskuudessa, joka opetuksen oli julkaissut. Voi olla, että hallintoelinten jäsenten asenteet tulevat ymmärrettävimmiksi, jos asiaa katsotaan asiaa sen taustaa - vuosikymmeniä jatkunutta ajankohtien asettamista ja niiden muuttamista - vasten.

Ehkä vieläkin uskomattompaa on minulle se, että puheenjohtajan komitean jäsenet Albert Schroeder, Karl Klein ja Grant Suiter, vain *kahden kuukauden* kuluessa siitä, kun he olivat jättäneet ehdotuksensa uudesta "tämän sukupolven" tulkinnasta, luettelivat Kristuksen paluun vuonna 1914 yhdeksi niistä ratkaisevista opetuksista, joilla määritellään ovatko yksilöt (mukaan lukien päätoimiston henkilökunta) syyllistyneet "luopumukseen" ja ansaitsevat siten erottamisen seurakunnasta. He tekivät tämän tietäen, että vain kuukausia aiemmin he itse olivat asettaneet kyseenalaiseksi rinnakkaisen opetuksen "tästä sukupolvesta". Mutta tätä aihetta käsitellään seuraavassa luvussa.

¹² Watchtower 10/15 1980.

Sen puolen vuosisadan ajan, jonka järjestö julisti käsitettä "1914:n sukupolvesta", sen pituus osoittautui jatkuvasti kuin peitteeksi, joka oli liian lyhyt antaakseen suojaa ja lämpöä. Vaikka tuota peitettä yritettiin jatkaa kaikenlaisilla opillisilla järkeilyillä, olivat ne turhia yrityksiä suojautua todellisuuden kylmiltä tosiasioilta.

Johto oli tehnyt lukuisia korjauksia eikä heillä ollut enää monia vaihtoehtoja jäljellä. Oli mahdollisuus käyttää vuotta 1957 alkamisajankohtana "tälle sukupolvelle", jota hallintoelimen jäsenet Schroeder, Klein ja Suiter olivat ehdottaneet. Oli Albert Schröderin ajatus soveltaa tätä lausetta vain "jäännökseen" (ajatus, joka oli noussut esiin järjestössä aina silloin tällöin), joka tarjosi joitain etuja. Aina oli joitain henkilöitä (usein kovin nuoriakin), jotka päättivät, että he kuuluvat "voideltujen" luokkaan. Tämä vaihtoehto tarjosi lähes rajattoman jatkeen opetukselle "tästä sukupolvesta".

Oli muitakin vaihtoehtoja. He voisivat tunnustaa sen historiallisen tosiseikan, että Jerusalemin tuho ajoittuu kaksikymmentä vuotta myöhemmäksi kuin Seuran käyttämä ajankohta 607 eaa. Tämä saisi pakanain ajat päättymään (käytettäessä heidän 2520 vuoden tulkintaansa) vuonna 1934. Mutta vuodelle 1914 on annettu niin valtava merkitys, ja kuten on todettu, paljon opillista tukirakennetta on liitetty siihen, että tämäkin olisi epätodennäköiseltä tuntuva askel.

Merkkejä tulossa olevasta väistämättömästä "näkemyksen korjauksesta" alkoi ilmaantua *Vartiotornin* 15. helmikuuta, 1994¹³, myötä. Se siirsi Jeesuksen sanojen "merkeistä auringossa, kuussa ja tähdissä ja ahdingosta kansojen keskuudessa" soveltamisen alun vuodesta 1914 hetkeen "suuren ahdistuksen" alkamisen jälkeen. Samalla tavoin ennustettu "valittujen kokoaminen maan neljältä kulmalta" siirrettiin aikaisemmasta vuodesta 1919 myös "suuren ahdistuksen" alkamisen jälkeiseen aikaan. Molempia tässä hylättyjä näkemyksiä oli opetettu yli viisikymmentä vuotta (yhtenä lukuisista esimerkeistä *Watchtower* July 15, 1946).

Tätä tervehdittiin "valon kirkastumisena", vaikka tosiasiaassa nämä muutokset muuttivat *Vartiotornin* opetusta lisää siihen suuntaan, jota *Vartiotornin* "kristikunnan oppineiksi" leimaavat olivat esittäneet jo vuosiakausia.

Syyskuussa 1994, tämän kirjan "Crisis of Conscience" kahdeksannessa painoksessa, käsiteltiin *Vartiotornissa* 15.2.1994 julkaistuja artikkeleita, joissa Matteuksen 24. luvun osia siirrettiin soveltumaan "suuren ahdistuksen" alkuun. Käsittelyn kuluessa mainitsin seuraavia seikkoja:

"Erittäin huomionarvoinen on seikka, että fraasia "tämä sukupolvi" - jota *Vartiotorni* jatkuvasti painottaa ja joka on Matteuksen 24:34:ssä ja Luukkaan 21:32:ssa - ei ole missään näissä artikkeleissa, se on silmiinpistävä poissaolollaan. On vaikea sanoa, pystyykö järjestö nyt sijoittamaan Matteuksen 24:29 - 31 tapahtumat tulevaisuuteen, aikaan *jälkeen* "suuren ahdistuksen" ja samalla silti jatkaa kolme jaetta myöhemmin esiintyvien Jeesuksen sanojen "tästä sukupolvesta" soveltamista ajankohtaan alkaen vuonna 1914. Mutta niin kuin on todettu, on järkevää uskoa, että hallintoelin toivottaisi tervetulleeksi jonkin keinon paeta vaikeasta asemasta, jonka fraasin "tämä sukupolvi" (ja sanat "ei missään

¹³ *Watchtower* 2/15 1994

tapauksessa katoa, ennen kuin kaikki nämä tapahtuvat") sitominen jatkuvasti etäännyvään vuoteen 1914 on aiheuttanut.

Onko tämä uusi tulkinta ainoastaan valmistelemassa pohjaa uudelle, ratkaisevalle muutokselle fraasin "tämä sukupolvi" sovellutuksessa jää nähtäväksi. Epäilemättä kaikkein mieluisin perääntyminen syntyisi selityksestä, joka sekä *säilyttäisi* vuoden 1914 "viimeisten päivien" alkuna, että samanaikaisesti menestyksekkäästi *erottaisi* fraasin "tämä sukupolvi" tuosta vuodesta. Kuten mainittu, järjestö voi tuskin luopua vuodesta 1914 kokonaan, ilman että se horjuttaa kokonaista opetusten rypästä, joka on sidottu vuoteen 1914. Mutta jos fraasi "tämä sukupolvi" voitaisiin erottaa vuodesta 1914 ja liittää johonkin tuntemattomaan tulevaisuuden ajankohtaan, niin ajan kulumisen, kolmannen vuosituhatteen saapuminen, ja jopa vuoden 2014 lähestyminen, ei olisi liian vaikeasti perusteltavissa, etenkin kun jäsenistö on koulutettu hyväksymään mitä tahansa "uskollinen ja ymmärtäväinen orja" ja sen hallintoelin sille tarjoaakin.

Kuten mainittua, tämä painettiin syyskuussa 1994. Vain vuoden ja kahden kuukauden kuluttua yllä olevan materiaalin painamisesta, tuli julkisuuteen Vartiotorni 1.11.1995 artikkeleineen, jotka tekivät miltei prikulleen niin kuin oli ehdotettu kirjan "Crisis of Conscience" vuoden 1994 painoksessa. Kuten silloin osoitettiin, he ovat nyt erottaneet fraasin "tämä sukupolvi" vuodesta 1914, mutta samalla säilyttäneet ajankohdan Raamatullisesti merkittävänä.

Tämä on saatu aikaan määrittelemällä "sukupolven" merkitys uudelleen em. tekstissä. Noin 70 vuotta sitten, *Kultainen Aika*¹⁴ -lehti yhdisti Jeesuksen sanat "tästä sukupolvesta" vuoteen 1914 (kuten tekivät myöhemmät *Vartiotorni*-lehdetkin). Noin 25 vuotta myöhemmin, ilmaisi elokuun 1. päivän 1951 *Vartiotorni*¹⁵ sivulla 235 asian seuraavasti: "Meidän sukupolvemme on näin ollen se sukupolvi, mikä näkee näiden asiain alun ja lopun, Harmagedoninkin". Kuukautta myöhemmin *Vartiotornissa*¹⁶ 1. syyskuuta, s.264, liitettiin jälleen "tämä sukupolvi" vuoteen 1914. Matteuksen 24:34.stä sanottiin:

Näiden sanojen todellinen merkitys on epäilemättä se, että kyseessä on "sukupolvi" tavallisessa mielessä, kuten Markuksen 8:12:nnessa ja Apostolien tekojen 13:36:nnessa ["...kun hän oli palvellut omaa sukupolveaan ...", *KJ*], eli ne, jotka elävät määrättynä aikana.

Se sitten lisäsi:

Tämä merkitsee näin ollen sitä, että vuodesta 1914 lähtien ei sukupolvi ehdi hävitä, ennen kuin kaikki on täyttynyt, ja se tapahtuu suuren ahdistuksen aikana.

Noin neljäkymmenen vuoden ajan tämän jälkeen ovat Vartiotornin julkaisut jatkaneet *ajallisen* merkityksen liittämistä Matteuksen 24:34:n "sukupolven". Vuoden 1914 sukupolven ikääntymiseen viitattiin yhä uudelleen ja uudelleen selvänä todisteena jäljellä olevan ajan lyhydestä.

¹⁴ *Golden Age* 10/20 1926

¹⁵ *Watchtower* 6/1 1951, s. 335

¹⁶ *Watchtower* 7/1 1951, s. 404

Nyt kuitenkin, tarkistetussa määritelmässä, mieluummin kuin aikarajoituksia tai mitään määrättyä *alkuajankohtaa*, sukupolven sanotaankin olevan tunnistettavissa ei ajallisesti, vaan laadullisesti sen ominaispiirteiden avulla, niin kuin viittauksessa "sukupolvi, joka on paha ja avionrikkoja" Jeesuksen aikana. "Tämän sukupolven" sanotaan nyt viittaavan "ilmeisesti niihin maailman kansoihin, jotka näkevät Kristuksen läsnäolon tunnusmerkin, mutta eivät paranna tapojaan".

Vuotta 1914 ei ole siis hylätty, koska sitä ei voida tehdä ilman että uskonnon merkittävät teologiset rakenteet ja sille tyypilliset opinkappaleet purettaisiin. Vuosi 1914 säilyy väitettynä ajankohtana Kristuksen valtaistuimelle nousulle taivaaseen, alkuna Kristuksen toiselle, näkymättömälle läsnäololle ja myös alkuna "viimeisille päiville" ja "lopun ajalle". Se näkyy yhä, joskin vinosti, "tämän sukupolven" määritelmässä, sillä "Kristuksen läsnäolon tunnusmerkki" - jonka tuhoon tuomittavat näkevät, mutta hylkäävät tai jättävät huomiotta - oletettavasti alkoi olla näkyvissä maailmanlaajuisesti vuodesta 1914 alkaen.

Mikä sitten on merkittävä ero? Se on se, että nyt, jotta henkilö voisi kuulua "tähän sukupolveen" hänen ei enää tarvitse olla ollut elossa vuonna 1914. Jokainen voi nähdä oletetun Kristuksen läsnäolon merkin milloin tahansa - jopa ensimmäistä kertaa nyt 1990-luvulla tai ensi vuosituhannella - ja silti päästä osaksi "tätä sukupolvea". Tämä mahdollistaa fraasin *kellumisen vapaasti ilman alkuajankohtaa* ja vähentää näin oleellisesti tarvetta selitellä vuodesta 1914 kulunutta kiusallisen pitkää aikaa ja tuona vuonna elossa olleiden henkilöiden nopeasti harvenevia rivejä.

Ehkä kaikista ilmeisin osoitus tästä muutoksesta on nähtävissä *Herätkää!*-lehden julkaisutiedoissa, joissa oli aina 22.10.1995 saakka lausunto:

Herätkää!

Miksi *Herätkää!*-lehteä julkaistaan. *HERÄTKÄÄ!* on tarkoitettu koko perheen valistukseksi. Se auttaa selviytymään nykyajan ongelmista. Se selostaa uutisia, se kertoo monien maiden ihmisistä, se tarkastelee uskontoa ja tiedettä. Mutta se menee pitemmälle. Se tunkeutuu pinnan alle ja osoittaa ajankohtaisten tapahtumien todellisen merkityksen. Silti se pysyy aina poliittisesti puolueettomana eikä korota mitään rotua toisten yläpuolelle. Mikä tärkeintä, tämä lehti rakentaa luottamusta siihen Luojan lupaukseen, että rauhaisa ja turvallinen uusi maailma tulee ennen kuin se sukupolvi, joka näki vuoden 1914 tapahtumat, katoaa.

Tämä lausunto, jonka mukaan "lehti rakentaa luottamusta siihen Luojan lupaukseen, että rauhaisa ja turvallinen uusi maailma tulee ennen kuin se sukupolvi, joka näki vuoden 1914 tapahtumat, katoaa." ilmestyi vuosi vuoden jälkeen vuodesta 1982 alkaen aina lokakuun 22. 1995 numeroon saakka. Marraskuun 8. päivän 1995 numerosta lähtien tämä lausunto muutettiin seuraavaksi:

Herätkää!

Miksi *Herätkää!*-lehteä julkaistaan. *HERÄTKÄÄ!* on tarkoitettu koko perheen valistukseksi. Se auttaa selviytymään nykyajan ongelmista. Se selostaa uutisia, se kertoo monien maiden ihmisistä, se tarkastelee uskontoa ja tiedettä. Mutta se menee pitemmälle. Se tunkeutuu pinnan alle ja osoittaa ajankohtaisten tapahtumien todellisen merkityksen. Silti se pysyy aina poliittisesti puolueettomana eikä korota mitään rotua toisten yläpuolelle. Mikä tärkeintä, tämä lehti rakentaa luottamusta siihen Luojan lupaukseen, että rauhaisa ja turvallinen uusi maailma on korvaamisillaan nykyisen pahan, laittoman asiainjärjestelmän.

Tekstistä on poistettu kaikki viittaukset vuoteen 1914, mikä on kenties kaikkein näkyvin todiste tästä merkittävästä muutoksesta - sen lisäksi se itse asiassa ilmaisee, että Luoja olisi jotenkin perunut "lupauksensa", joka oli kytketty vuoden 1914 sukupolveen.

Jää nähtäväksi mikä vaikutus tällä merkittävällä muutoksella on jäsenistöön. Luulen että sen kokevat ankarimmin ne vanhemmat, pitkäaikaiset todistajat, jotka olivat

panneet toivonsa siihen, että heidän ei tarvitsisi kuolla, vaan näkisivät oman elämänsä aikana Jumalan lupausten täyttyvän. Sananlaskut 13:12 sanoo: "Pitkä odotus ahdistaa sydäntä, elämä elpyy, kun toive täyttyy" (KR-92). Kaikki sydämenahdistukset, joita nämä jäsenet kenties nyt kokevat, eivät ole Luojan vastuulla, vaan niiden miesten, jotka istuttivat ja ruokkivat heissä vääriä odotuksia tuohon ajankohtaan liittyen.

Nuoremmat ja äskettäin mukaan tulleet tuskin kokevat muutoksen vaikutuksia niin vakavasti. Muutoshan on, loppujen lopuksi, puettu kieleen, jolla ei myönnetä järjestön itse tehneen mitään virhettä, vaan muutos kääritään ilmauksiin "edistyvistä ymmärryksestä" ja "lisääntyvästä valosta". Uudemmat todistajat eivät kenties ole edes tietoisia siitä hellittämättömyydestä, jolla vuosikymmenten ajan itsepintaisesti korostettiin käsitettä "vuoden 1914 sukupolvesta", ja kuinka myönteisesti se esitettiin selvänä osoituksena "lopun läheisyydestä". He eivät ehkä tajua, kuinka järkkymättömästi sen esitettiin olevan, ei inhimillistä, vaan *jumalallista* alkuperää, ei aikataulu, joka perustuu ihmisten lupauksiin, vaan "Jumalan lupaukseen". Tämä neljäkymmentä vuotta kestänyt, Jumalan ja hänen Sanansa kytkeminen nyttemmin hylättyyn käsitteeseen vain lisää vastuun raskautta. Tulee mieleen Jehovan sanat Jeremia 23:21:ssä:

Minä en ole lähettänyt tuollaisia profeettoja, mutta silti he juoksevat joka suuntaan.
Minä en ole puhunut heille, mutta silti he esiintyvät minun profeettoinani.

Tämä merkittävä muutos on voinut toteutua vain hallintoelimen päätöksellä. Kuten on aiemmin esitetty, asian oleellinen ydin nousi esiin jo niinkin kauan aikaa sitten kun 1970-luvulla. Ei voi kuin kuvitella, mitä mahtanevat hallintoelimen jäsenet mieltää tänään, minkälaista vastuuntuntoa he kokevat. Jokainen hallintoelimen jäsen tunsikin silloin ja tuntee edelleen järjestön ansioluettelon ajankohtien määrittelyn ja ennustamisen saralla. Julkaisuissa tätä puolustellaan "kiihkeällä halulla nähdä Jumalan lupausten toteutuminen heidän omana aikanaan", ikään kuin sellaista halua ei voisi olla ilman tarvetta laatia aikataulu Jumalalle tai ilman Jumalan Sanaan liitettyjä aikaennusteita. He tietävät myös, että huolimatta virheistä virheiden perään, järjestön johtajat jatkavat jäsenistön ruokkimista uusilla ennusteilla. He tietävät, että johto on johdonmukaisesti laiminlyönyt täyden vastuunoton tehdyistä virheistä, jättänyt myöntämättä, että johto oli yksikertaisesti ja ainoastaan väärässä. He ovat pyrkineet suojaamaan oman imagonsa ja väitetyn oikeutensa auktoriteettiinsa ponnistelemalla näyttämään virheiden lähteen olevan jäsenistö kokonaisuudessaan. *Herätkää!*-lehdessä 22.6.1995¹⁷ ilmestyneessä artikkelikokonaisuudessa "Vääriä ennustuksia vai tosi profetioita" sanottiin (sivuilla 8-9):

Raamatuntutkijat, jotka vuodesta 1931 lähtien on tunnettu Jehovan todistajina, odottivat myös, että vuonna 1925 toteutuisi suurenmoisia Raamatun profetioita. He otaksuivat, että tuolloin alkaisi maallinen ylösnousemus, joka toisi takaisin esimerkiksi sellaiset entisaikain uskon ihmiset kuin Aabrahamin, Daavidein ja Danielin. Hiljattain oli monilla Jehovan todistajilla se ajatus, että Kristuksen tuhatvuotishallitukseen liittyvät tapahtumat voisivat ruveta toteutumaan vuonna 1975. Heidän odotuksensa perustuivat siihen käsitykseen, että ihmisen historian seitsemäs vuosituhut alkaisi tuona vuonna. [Alleiviivaukset minun.]

¹⁷ *Awake!* 6/22, 1995

*Vartiotornissa*¹⁸ (1.11.1995), jossa esiteltiin uusi opetus koskien "tätä sukupolvea" käytettiin samaa taktiikkaa, kun siinä (sivulla 17, kappaleessa 6) sanottiin:

Koska Jehovan palvelijat ovat innokkaita näkemään tämän pahan järjestelmän lopun, he ovat toisinaan rakennelleet teorioita ajasta, jolloin "suuri ahdistus" puhkeaisi, ja jopa liittäneet tämän laskelmiin siitä, mikä on sukupolven elinaika vuodesta 1914 lähtien. Voimme kuitenkin "tuottaa viisaan sydämen" siten, ettemme pohdi, kuinka monta vuotta tai päivää muodostaa sukupolven, vaan ajattelemme, miten 'laskemme päivämme' ylistämällä iloisesti Jehovaa (Psalmit 90:12). Sen sijaan että Jeesuksen käyttämä sana sukupolvi antaisi säännön ajan mittaamiseen, se viittaa etupäässä jonkin historiallisen ajanjakson kuluessa eläviin ihmisiin tunnusomaisine piirteineen.*

Järjestön johto ravistaa näin hartioiltaan itselleen oikeutetusti kuuluvan vastuun taakan ja ryhtyy hurskastelevasti torumaan jäseniä *heidän* hengellisestä ajattelutavastaan, ikään kuin jäsenten hengellinen asennoituminen olisi ongelman aiheuttaja. He kieltäytyvät tunnustamasta, että *jäsenet eivät pane alulle oppikysymyksiä*, vaan että nämä tarttuivat innoissaan erilaisiin ajankohtiin liittyviin odotuksiin vain siksi, että *järjestön johtajat* syöttivät heille aineistoa, joka oli suunniteltu nostattamaan sellaista toivoa. Johto kieltäytyy tunnustamasta myöskin, että jokainen mainittu ajankohta ja kaikki 'arvailut' ja 'spekulaatiot' ja 'laskelmat', joita noihin ajankohtiin on liitetty, *saivat alkunsa järjestön johdossa*, ei sen jäsenistössä. On kuin äiti, jonka lapset tulivat sairaaksi ruoansulatushäiriöistä, sanoisi lapsilleen: "he eivät olleet tarkkoja sen suhteen, mitä söivät", kun lapset itse asiassa söivät vain sitä, mitä äiti heille tarjosi. Ja äiti ei vaan tarjonnut, vaan hän myös *vaati*, että ruoka

¹⁸ *Watchtower* 11/1 1995

oli hyväksyttävä terveelliseksi, osaksi ylivertaista ruokavaliota, jollaista ei ollut saatavilla mistään muualta, jopa niin, että kaikki tyytymättömyyden ilmaisut tarjotusta ruoasta sisälsivät uhan äidin antamasta rangaistuksesta.

Ne miehet, jotka nykyään muodostavat hallintoelimen, tietävät kaikki, että niin kauan kuin jokin vuoteen 1914 liitetty järjestön opetus oli voimassa, kaikki avoimet kysymykset tai erimielisyydet niitä kohtaan saattoivat johtaa ja johtivatkin seurakunnasta erottamiseen. He tietävät, että se "viisas sydän", jota *Vartiotornin* artikkeli nyt kehottaa etsimään, on sydän, joka karttaa spekulatioita ennustetuista ajankohdista ja joka niiden asemesta keskittyy yksinkertaisesti elämään päivästä päivään Jumalalle, ja että se on juuri se sama "sydän", jota jotkut Brooklynin päätoimistohenkilökunnan jäsenet pyrkivät ilmaisemaan. Johto tietää myös, että juuri tästä asiasta muodostui pääasiallinen osa syytettä, jolla nuo muutamat Brooklynin veljet tuomittiin syyllisiksi "luopumukseen". Mitä mahtavat hallintoelimen jäsenet ajatella näistä asioista tänään, en tiedä. Voin vain sanoa, että jos olisin ollut mukana esittämässä tätä uutta näkemystä ja samalla laiminlyönyt näin avoimen ja miehuullisen vastuun tunnustamisen, kun toisia kristittyjä oli arvosteltu väärin ja johdettu vakavasti harhaan, niin en ymmärrä miten voisini sivuuttaa asian tuntematta jonkinlaista moraalista pelkuruutta.

On vaikea olla hämmästelemättä sitä suurta toimintatavan eroa, joka on Vartiotornin ja erään toisen uskonnon, Worldwide Church of God, välillä, joka myöskin syyllistyi saman kaltaisiin aikaennustuksiin. Heidän pitkäaikaisen johtajansa Herbert W. Armstrongin kuoltua 1980-luvun lopulla uusi johto julkaisi artikkelin kirkon *The Plain Truth* -lehden maaliskuun numerossa. Artikkelin otsikoitu "Antakaa anteeksi meidän harhailumme" ja alkoi seuraavasti: "Worldwide Church of God, joka julkaisee *The Plain Truth* -lehteä, on viime vuosina muuttanut suhtautumistaan useisiin pitkään voimassa olleisiin oppeihin ja tapoihin." Käsitellessään näiden yksityiskohtia lehti jatkoi:

Samaan aikaan olemme hyvin tietoisia menneisyytemme raskaasta perinnöstä.

Meidän vääristynyt opillinen ymmärryksemme peitti yksinkertaisen hyvän uutisen Jeesuksesta Kristuksesta ja johti useisiin väärin päätelmiin ja epäraamatullisiin tapoihin. Meillä on paljon kaduttavaa ja anteeksipyydettävää.

Olimme omavanhurskaita ja valmiita arvostelemaan toisia - tuomitsemalla muut kristityt, kutsumalla heitä "niin kutsutuiksi kristityiksi" ja leimaamalla heidät "harhaanjohdetuiksi" ja "Saatanan kätyreiksi".

Me tuputimme jäsenillemme tekoihin pohjautuvaa kuvaa kristillisestä elämästä. Me vaadimme raskaiden Vanhan testamentin säädöksiä noudattamista. Me noudatimme hyvin lakihenkistä toimintaa kirkon hallitsemisessa.

Meidän entinen vanhaan liittoon nojautuva toimintatapamme edisti muita hylkivää paremmuuden ilmapiiriä uuden liiton mukaisen veljeyden ja ykseyden hengen sijaan.

Me painotimme liikaa profetioiden ennustuksia ja niistä spekuloinnista jättäen vähemmälle todellisen evankeliumin ja Jeesuksen Kristuksen kautta saatavan pelastuksen.

Nämä opetukset ja tavat ovat syynä suureen katumukseen. Me olemme kivuliaan tietoisia niiden aiheuttamasta sydänsurusta ja kärsimyksestä.

Me olemme olleet väärässä. Aikomuksena ei ikinä ollut johtaa ketään harhaan. Me olimme niin varmoja siitä, että mitä me teemme, me teemme Jumalalle, että emme tunnistanee sitä hengellistä polkua, jolla me olimme. Aikomuksetta tai ei, se polku ei ollut raamatullinen.

Kun me luomme katseemme taaksepäin, me kysymme itseltämme kuinka olemme voineen olla näin väärässä. Sydämemme ovat kaikkien niiden kanssa, joita opetuksemme on johtaneet harhaan. Me emme vähättele teidän hengellistä hämmennystä tai järkytystä. Me pyydämme teidän ymmärrystä ja anteeksiantoanne.

Me emme yritäkään peitellä menneisyytemme opillisia tai raamatullisia virheitä. Tarkoituksemme ei ole vain tapetoida virheitä umpeen. Me katsomme historiaamme suoraan silmiin ja kohtaamme ne virheet ja synnit, jotka löydämme. Ne tulevat aina pysymään osana historiaamme ja olemaan ainaisena muistutuksena lakiopin vaarallisuudesta.

Tuntien useat hallintoelimen miehet henkilökohtaisesti, olen tyytyväinen tietäessäni, että monet heistä ovat vilpittömiä uskoessaan palvelevansa Jumalaa. Valitettavasti tuota uskoa seuraa samansuuntainen usko siihen, että heidän johtamansa järjestö on Jumalan viestintäkanava, ylivertainen kaikkiin muihin uskonnollisiin järjestöihin nähden maanpäällä - uskomus, joka todistaa kyvyttömyydestä tunnustaa tosiasioita järjestön virheellisestä kurssista ja historiasta. Minkälainen heidän vilpittömyytensä onkaan halussaan palvella Jumalaa, on valitettavaa, ettei se ole suojellut heitä huomattavalta tunnottomuudelta sen suhteen kuinka pahoja pettymyksiä heidän epäonnistuneet apokalyptiset ennustukset voivat aiheuttaa ja kuinka heikentävä vaikutus niillä voi olla ihmisten luottamukseen Raamatun oikeaperäisyydestä ja arvosta.